

- b) Är det förenligt med skäl 16 och artikel 15.1 i återvändandedirektivet, mot bakgrund av artiklarna 6 och 52.3 i stadgan, att placera en sökande från tredjeland i förvar endast på grund av att han eller hon är föremål för en återvändandeåtgärd och inte har några materiella medel för att tillgodose sina behov (kost och logi)?
- c) Är det förenligt med skäl 16 och artikel 15.2 i återvändandedirektivet, mot bakgrund av artiklarna 6, 47 och 52.3 i stadgan, att den inkvartering som i praktiken utgör ett förvar inte har förordnats genom ett beslut om förvar, att det saknas garanti för att lagenligheten av beslutet att placera och hålla personen i förvar kan överklagas till domstol och att personen har tagits i vad som i praktiken utgör förvar utan att det har prövats huruvida det är nödvändigt eller proportionerligt, eller om det finns eventuella alternativ?
- d) Kan artikel 15.1 och 15.4–6 samt skäl 16 i återvändandedirektivet, mot bakgrund av artiklarna 1, 4, 6 och 47 i stadgan, tolkas så, att de utgör hinder för att en försvarsåtgärd äger rum utan att det har fastställts hur länge placeringen i förvar ska pågå eller när den ska upphöra?
- e) Kan unionsrätten tolkas så, att en domstol i en medlemsstat, när det är fråga om en uppenbart olaglig försvarsåtgärd, som en säkerhetsåtgärd till dess att det administrativa förfarandet har avslutats kan ålägga myndigheten att till förmån för tredjelandsmedborgaren utse en vistelseplats som ligger utanför transitområdet och som inte är en försvarsplats?

5. (effektivt domstolsskydd med avseende på beslutet om ändring av återvändandelandet)

Ska artikel 13 i återvändandedirektivet, enligt vilken en tredjelandsmedborgare ska ha tillgång till ett effektivt rättsmedel för att kunna överklaga eller begära omprövning av "beslut om återvändande", mot bakgrund av artikel 47 i stadgan, tolkas så, att det överklagande av beslutet om ändring av återvändandelandet som lämnats in, för det fall det rättsmedel som avses i den nationella lagstiftningen saknar verkan, åtminstone en gång ska bli föremål för domstolsprövning?

(¹) EUT L 180, 2013, s. 60.

(²) EUT L 180, 2013, s. 96.

(³) EUT L 348, 2008, s. 98.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern)
den 18 december 2019 – SA och SA junior mot Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi
Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság**

(Mål C-925/19)

(2020/C 161/28)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i det nationella målet

Klagande: SA och SA junior

Motparter: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Tolkningsfrågor

1. (ny grund för avvisning)

Ska bestämmelserna avseende ansökningar som inte kan tas upp till prövning i artikel 33 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (omarbetning) (¹) (nedan kallat förfarandedirektivet) tolkas så, att de utgör hinder för en bestämmelse i en medlemsstat enligt vilken en asylsökande ska avvisas när den asylsökande anlänt till Ungern via ett land i vilket han eller hon inte utsattes för förföljelse eller en risk för allvarlig skada och där en godtagbar skyddsnivå kan garanteras?

2. (Handläggning av ett asylförfarande)

- a) Ska artiklarna 6 och 38.4 i förfarandedirektivet samt skäl 34 i direktivet, som föreskriver en skyldighet att pröva ansökningar om internationellt skydd, mot bakgrund av artikel 18 i stadgan om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), tolkas så, att den behöriga asylmyndigheten i en medlemsstat ska garantera sökanden en möjlighet att inleda ett asylförfarande för det fall myndigheten inte har prövat asylansökan med hänvisning till den avvisningsgrund som anges i den första tolkningsfrågan och därefter föreskrivit att sökanden ska återvända till en tredjestat som emellertid har nekat till att ta emot sökanden?
- b) För det fall fråga 2 a besvaras jakande, vilken är då den exakta innebörden av denna skyldighet? Innebär den en skyldighet att säkerställa att en ny asylansökan kan lämnas in, som ett undantag från den negativa verkan av att lämna in en efterföljande ansökan som anges i artiklarna 33.2 d och 40 i förfarandedirektivet eller innebär den att asylförfarandet ska inledas eller handläggas ex officio?
- c) För det fall fråga 2 a besvaras jakande, och med beaktande även av artikel 38.4 i förfarandedirektivet, kan medlemsstaten, utan att de faktiska omständigheterna har ändrats, göra en ny prövning av huruvida ansökan kan tas upp till prövning inom ramen för detta nya förfarande (och därmed ha möjlighet att använda sig av vilket som helst av de tillvägagångssätt som anges i kapitel III och, till exempel, tillämpa en ny grund för avvisning) eller ska den pröva asylansökan i sak i förhållande till ursprungslandet?
- d) Krävs det enligt artiklarna 33.1, 33.2 b och c, 35 och 38 i förfarandedirektivet, mot bakgrund av artikel 18 i stadgan, att ett kumulativt villkor är uppfyllt, nämligen att ett tredjeland tillåter att personen reser in på nytt i det landet, för att det ska vara möjligt att tillämpa en avvisningsgrund, det vill säga för att kunna fatta ett beslut baserat på en sådan grund, eller räcker det att kontrollera att detta villkor är uppfyllt i samband med att ett sådant beslut verkställs?

3. (transitområde som plats för förvar inom ramen för asylförfarandet)

Följande frågor är relevanta om det i enlighet med svaret på den andra frågan finns anledning att inleda ett asylförfarande.

- a) Ska artikel 43 i förfarandedirektivet tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken det är tillåtet att hålla sökanden i förvar inom ett transitområde i mer än fyra veckor?
- b) Ska artikel 2 h i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (omarbetning) ^(?) (nedan kallat mottagandedirektivet), som är tillämpligt enligt artikel 26 i förfarandedirektivet, mot bakgrund av artikel 6 och artikel 52.3 i stadgan, tolkas så att en inkvartering inom ett transitområde under sådana omständigheter som i det nationella målet (ett område som inte lagligen kan lämnas i någon riktning på frivillig basis) för en period som överstiger de fyra veckor som anges i artikel 43 i förfarandedirektivet utgör förvar?
- c) Är det förenligt med artikel 8 i mottagandedirektivet, som är tillämplig enligt artikel 26 i förfarandedirektivet, att sökanden placeras i förvar för en längre tid än de fyra veckor som anges i artikel 43 i förfarandedirektivet endast på grund av att sökanden inte kan tillgodose sina behov (av kost och logi) eftersom han eller hon saknar materiella medel för detta?
- d) Är det förenligt med artiklarna 8 och 9 i mottagandedirektivet, vilka är tillämpliga enligt artikel 26 i förfarandedirektivet, att den inkvartering som i praktiken innebär att personen hålls i förvar under en längre period än de fyra veckor som anges i artikel 43 i förfarandedirektivet inte har förordnats genom ett beslut om förvar, att det saknas garanti för att lagenligheten av beslutet att placera och hålla personen i förvar kan överklagas till domstol, att personen har placerats i vad som i praktiken utgör förvar utan att det har prövats huruvida det är nödvändigt eller proportionerligt, eller om det finns eventuella alternativ, och att det inte har fastställts hur lång tid förvarsperioden ska vara, eller när den ska upphöra?
- e) Kan artikel 47 i stadgan tolkas så, att en domstol i en medlemsstat, när det är fråga om en uppenbart olaglig förvarsåtgärd, som en säkerhetsåtgärd till dess att det administrativa förfarandet har avslutats kan ålägga myndigheten att till förmån för tredjelandsmedborgaren utse en vistelseplats som ligger utanför transitområdet och som inte är en plats för förvar?

4. (transitområde som plats för förvar inom ramen för utlänningspolisens verksamhet)

Följande frågor är relevanta om det i enlighet med svaret på den andra frågan inte finns anledning att genomföra ett asylförfarande utan ett förfarande inom utlänningspolisen.

- a) Ska skälen 17 och 24 samt artikel 16 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna ⁽¹⁾ (nedan kallat återvändandedirektivet), mot bakgrund av artiklarna 6 och 52.3 i stadgan, tolkas så, att inkvartering inom ett transitområde under sådana omständigheter som i det nationella målet (ett område som inte lagligen kan lämnas i någon riktning på frivillig basis) utgör ett frihetsberövande i den mening som avses i dessa bestämmelser?
- b) Är det förenligt med skäl 16 och artikel 15.1 i återvändandedirektivet, mot bakgrund av artiklarna 6 och 52.3 i stadgan, att placera en sökande från tredjeland i förvar endast på grund av att han eller hon är föremål för en återvändandeåtgärd och inte har några materiella medel för att tillgodose sina behov (kost och logi)?
- c) Är det förenligt med skäl 16 och artikel 15.2 i återvändandedirektivet, mot bakgrund av artiklarna 6, 47 och 52.3 i stadgan, att den inkvartering som i praktiken utgör ett förvar inte har förordnats genom ett beslut om förvar, att det saknas garanti för att lagenligheten av beslutet att placera och hålla personen i förvar kan överklagas till domstol och att personen har tagits i vad som i praktiken utgör förvar utan att det har prövats huruvida det är nödvändigt eller proportionerligt, eller om det finns eventuella alternativ?
- d) Kan artikel 15.1 och 15.4–6 samt skäl 16 i återvändandedirektivet, mot bakgrund av artiklarna 1, 4, 6 och 47 i stadgan, tolkas så, att de utgör hinder för att en förvarsåtgärd äger rum utan att det har fastställts hur länge placeringen i förvar ska pågå eller när den ska upphöra?
- e) Kan unionsrätten tolkas så, att en domstol i en medlemsstat, när det är fråga om en uppenbart olaglig förvarsåtgärd, som en säkerhetsåtgärd till dess att det administrativa förfarandet har avslutats kan ålägga myndigheten att till förmån för tredjelandsmedborgaren utse en vistelseplats som ligger utanför transitområdet och som inte är en förvarsplats?

5. (effektivt domstolsskydd med avseende på beslutet om ändring av återvändandelandet)

Ska artikel 13 i återvändandedirektivet, enligt vilken en tredjelandsmedborgare ska ha tillgång till ett effektivt rättsmedel för att kunna överklaga eller begära omprövning av "beslut om återvändande", mot bakgrund av artikel 47 i stadgan, tolkas så, att det överklagande av beslutet om ändring av återvändandelandet som lämnats in, för det fall det rättsmedel som avses i den nationella lagstiftningen saknar verkan, åtminstone en gång ska bli föremål för domstolsprövning?

⁽¹⁾ EUT L 180, 2013, s. 60.

⁽²⁾ EUT L 180, 2013, s. 96.

⁽³⁾ EUT L 348, 2008, s. 98.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Győri Ítéltábla (Ungern) den 20 december 2019 – J.Z.
mot OTP Jelzálogbank Zrt. m.fl.**

(Mål C-932/19)

(2020/C 161/29)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Győri Ítéltábla

Parter i det nationella målet

Kärande: J.Z.

Svarande: OTP Jelzálogbank Zrt., OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.